

TSEHOVILAINEN OLO

Jolive-blogini tunnelma on tšehovilainen. Selitys tulee tässä. Tšehovin Kolme sisarta (1901) näytelmässä haaveillaan Moskovaan pääsystä. Klassikkositaatti ”Moskovaan, Moskovaan” on meillä aina kotipiirissä merkinnyt jo melankoliseksi muuttunutta kaipuuta – jonnekin (käytämme sitä edelleen, sillä ei yksi Putin tätä sitaattia pilaa). Ammatillisen oppimisen osalta sitä kaipuuta olen tuntenut suurimman osan elämäni, kun täältä Pohjois-Suomesta olen kateellisena tiiraillut koulutusilmoituksia, enkä vuosikymmeniin päässyt mihinkään, koska ei ollut koskaan niin paljon kouluttautumisrahoja. Kuulusilla Educa-messuillakin olen lennähtänyt elämäni varrella kerran. Avoin yliopisto toimitti pitkään oppimismatkatarpeitani, kunnes ”virtuaali-Moskova” aukesi pandemian myötä ja tämä Jolive-kokonaisuus on yksi osa uutta elämäni mahdollisuuksiin tarttumiseen ja voimaantumiseen.

Koen, että oma johtajuuteni on pallomuotoinen taito, joka vaatii tasapainoilua erilaisten ominaisuuksien välillä, niitä pitää vahvistaa jokaista omalla tavallaan ja säännöllisesti. Viimeisen luentokerran aihe oli pallon ydintä, sillä todellakin - yksi haastavimmista tasapainon löytämisen osa-alueista on lempeyden ja lujouden liitto (olisipa Jane Austen nyt maailmassa, niin hän kirjoittaisi tästä aiheesta kirjan, yhtenä päähenkilönä tietysti ihana herra Darcy, :D). Rajat ja rakkaus on saman asian toinen ilmaus. Herkkyyden ja vahvuuden liitto on upea, se luo terveitä ja kehittyviä ympäristöjä ja esimerkiksi koululuokassa niin oleellinen struktuuri on tuon tasapainon konkreettinen rakennelma, sillä tiukan struktuurin sisällä on aikaa olla joustava, huomioiva ja luova, lempeä ja intuitiota hyödyntävä.

Pelkistettynä: lempeänä johtajana voi olla vaikeaa pitää pinnalla haastavissa tilanteissa, kun taas lujana johtajana voi tuntua vaikealta näyttää herkkää puoltaan itsestään. Miten löytää tasapaino näiden kahden ääripään välillä hektisessä arjessa ja iän myötä muuttuvassa omassa itsessä? Itse ainakin tarvitsen jatkuvasti vahvistusta omille ajatuksilleni, oman sisäisen tasapainon vakaaja-ajatuksia, uusia näkökulmia, sanoisin jopa sanan – lohtua. Toiseksi, kiireinen ja vaativa työympäristö synnyttää paineen olla jatkuvasti tehokas ja tuloksellinen, eikä pelkästään se, vaan myös jatkuva tehostaminen, joka vielä perustuu luokattoman huonoihin (tiivistys monimutkaisista ja toisiaan ymmärtämättömistä) tietokone-ohjelmistoihin. Minä ainakin väsyn, koska loppua ei näy. Siinä ei yksi tykypäivä silloin auta, pitää vahvistaa oikeita asioita.

No, mitä sitten nappasin mukaani, otin vahvistuksesi itselleni tästä Jolive-opinnoistani? Ainakin nämä:

<3 Kuuntele itseäsi ja työntekijöitäsi aktiivisesti ja kuuntele (jopa ymmärrä) heidän tarpeensa ja huolensa. Tämä osoittaa lempeyttä ja luo avointa viestintää.

<3 Ole lujana asettamalla selkeät odotukset ja vaatimukset itsellesi ja työntekijöillesi. Tämä auttaa välttämään epäselvyyksiä ja varmistaa, että jokainen tietää, mitä odotetaan ja välillä voi juhlia tavoitteen saavuttamista.

<3 Osoita avoimuutta ja rehellisyyttä päätöksenteossasi. Tämä luo luottamusta ja auttaa sinua säilyttämään lujan aseman ilman turhaa tiukkapipoisuutta. Ja voit joskus jopa sitten sanoa, että pyydän ymmärrystä ilman selitystä, koska luottamusta on.

<3 Anna palautetta rakentavasti ja kiinnitä huomiota siihen, miten voit auttaa työntekijöitäsi kehittämään työssään. Kiitos tästä päivästä on kovaa valuuttaa.

<3 Huolehdi omasta hyvinvoinnistasi ja jaksamisestasi. Johtaja, joka osaa huolehtia itsestään, kykenee paremmin olemaan tasapainoinen ja huolehtimaan myös muista.

<3 Ole avoin omalle kehityksellesi. Kehittyminen ei tarkoita lisäämistä, se on myös syventymistä, vahvistumista, löytämistä, uskaltamista. Uskalla aina haaveilla.

Miten selvisin niistä rospuuttovuosista ennen pandemian tuomia upeita etäkoulutuksia? Ihan hyvin. Luin upean kirjastolaitoksemme tarjoamia kirjoja laidasta laitaan. Mutta aina se oli mielessä...”Moskovaan, Moskovaan....”